

[Socialministeren]

hjælp ydes til varetagelse af normale huslige arbejdsopgaver i hjemmet, når der er behov herfor på grund af sygdom, fødsel eller rekonvalescens.

De udgifter, som en kommune har til hjemmehjælp til personer under midlertidigt ophold, f.eks. i sommerhus, må afholdes af opholdskommunen uden mulighed for at kræve udgiften refunderet af den sædvanlige opholdskommune.

Kun hvis betingelserne i bistandslovens § 11 er opfyldt, kan sommerhuskommunen kræve udgifterne til hjemmehjælp refunderet af pågældendes hidtidige opholdskommune. Dette forudsætter imidlertid, at vedkommende person skal være anbragt i pleje eller institution under medvirken fra den tidligere opholdskommune, hvilket normalt ikke vil være tilfældet ved ophold i sommerhus.

I begrundelsen for spørgsmålet nævnes muligheden for lovændringer med hensyn til sommerhusbeboeres adgang til hjælp. Hertil kan jeg oplyse, at jeg ikke har planer om at ændre bistandslovens regler om, hvilken kommune der er forpligtet til at yde hjælp.

Spm. nr. S 1073

(Se sp. 11744).

Spm. nr. S 1074

Til *sundhedsministeren* (3/8 90) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren overveje enten at ændre tilskudsreglerne, så Teddy Øfeldts optræningscenter i Karlslunde ligestilles med fysioterapeutiske klinikker, eller at ændre loven således, at statsrefusionen til amter ved de to forskellige kategorier af rygbehandling sidestilles?«

Begrundelse

Der henvises til to artikler fra Berlingske Tidende torsdag den 2. august, side 1 og side 4 i 1. sektion.

Det er både urimeligt og sørgeligt, at dogmer og reminiscenser fra den svundne tid stadig favoriserer den traditionelle sygdomsbekæmpelse. Sundhedsvæsenet må begynde at indrette sig efter og lære at leve med, at den alternative behandlingsform i flere og flere tilfælde giver bedre og hurtigere resultater hos en stor del af

befolkningen, som ellers af skolemedicinen har været henvist til behandling med smertestillende medicin.

Det er særlig tilfældet ved ryglidelser, som plager cirka halvdelen af den danske befolkning, og hvor kiropraktorbehandling og styrkegenoptræning – på f.eks. Teddy Øfeldts center – for det første giver patienterne en bedre og lettere tilværelse, for det andet også sparer det offentlige for store udgifter til sygedagpenge og hospitalsindlæggelser.

Når den billigste behandling også er den bedste, må almindelig sund fornuft tilsige, at politikere ikke lægger sten i vejen for den slags nyttige besparelser.

Svar (8/8 90):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Efter lov om offentlig sygesikring er det Sygesikringens Forhandlingsudvalg (SFU), der på det offentliges vegne forhandler de overenskomster, der fastlægger de nærmere vilkår for de fleste af lovens ydelser. Det gælder også for de ydelser, patienterne kan få på Teddy Øfeldts optræningscenter i Karlslunde.

Allerede i 1976 godkendte Socialministeriet, at den offentlige sygesikring som led i en forsøgsordning kunne yde tilskud til behandlinger hos Teddy Øfeldt, og siden 1981 har der været en overenskomst mellem SFU og Teddy Øfeldt. Overenskomsten blev senest ændret i 1987, hvor der bl.a. blev aftalt en udvidelse af de tilskudsberettigede behandlinger.

Det er Sundhedsministeriets opfattelse, at vilkårene for sygesikringens tilskud til behandlinger hos Teddy Øfeldt fortsat må fastlægges i en overenskomst med SFU. Sundhedsministeriet mener derfor, at de problemer med hensyn til optræningscentrets økonomi, som er beskrevet i de artikler, der er henvist til i begrundelsen for spørgsmålet, må søges løst gennem forhandlinger mellem SFU og Teddy Øfeldt.

Sundhedsministeriet er orienteret om, at SFU med skrivelse af 6. august 1990 har indbudt Teddy Øfeldt samt dennes bankforbindelse og revisor til et møde den 15. august 1990 om optræningscentrets økonomiske problemer. Sagen er således under behandling, og Sundhedsministeriet finder, at videre overvejelser i sagen må afvente resultatet af de kommende forhandlinger.